

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 868
Ημερομ. Κατάθεσης: 19/12/2023

ΙΩΑΝΝΝΗΣ Δ.ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΝΔ

15-12-2023

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ: κ. ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΘΕΜΑ: «Εφετείο Καλαμάτας-Πρωτοδικείο Κυπαρισσίας»

«Ομόφωνο Ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης του Δικηγορικού
Συλλόγου Καλαμάτας»

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ.ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΝΔ

ΟΜΟΦΩΝΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΤΗΣ 11-12-2023

Την 23-11-2023 λάβαμε και επισήμως γνώση του περιβόητου πορίσματος της Ομάδας Εργασίας για την αναμόρφωση του Δικαστικού Χάρτη της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούσαμε να διανοηθούμε την περισσή προχειρότητα του και το πενιχρό και άνευ ουσιώδους αιτιολόγησης περιεχόμενο του, ειδικά σε ό,τι αφορά τα Εφετεία.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Καλαμάτας έχοντας πλήρη επίγνωση όσων λαμβάνουν χώρα πίσω από «κλειστές πόρτες», εκφράζει την κατηγορηματική και κάθετη αντίθεση του στο εν λόγω πόρισμα.

Το μόνο που επιβεβαιώνει το πόρισμα αυτό, είναι, ότι εν προκειμένω πρόκειται καθαρά για μία πολιτικής φύσεως απόφαση, διότι καμία ειδική επιχειρηματολογία δεν εμπεριέχεται εν γένει, αλλά και ειδικότερα για τα Εφετεία και για αυτό δεν χρειάζεται να σχολιασθεί ιδιαίτερα.

Δεν πρέπει όμως να μην επισημανθούν τα εξής ως προς το εν λόγω πόρισμα:

- Η έκδοση του αναμενόταν μετά την κατάθεση των προτάσεων της Παγκόσμιας Τράπεζας με βάση την ενημέρωση που είχε όλο το δικηγορικό σώμα και εν τέλει προηγήθηκε αυτής. Ο λόγος προφανής και αυταπόδεικτος: προκειμένου να προκαταλάβει καταστάσεις και να δημιουργηθεί το προσδοκώμενο κλίμα.

- Η Ομάδα Εργασίας που ασχολήθηκε με την σύνταξη του εν λόγω πορίσματος συγκροτήθηκε αρχικά χωρίς εκπρόσωπο της Ολομέλειάς, οι συνεδριάσεις ελάμβαναν χώρα χωρίς προκαθορισμένη ημερήσια διάταξη, ουδέποτε ορίστηκαν εισηγητές επί των ειδικότερων θεμάτων ώστε αν υπάρχουν έγγραφες εισηγήσεις και ουδέποτε οι διαφορετικές θέσεις που εκφράστηκαν, τέθηκαν σε ψηφοφορία ώστε να καταγραφούν ονομαστικά οι

πλειοψηφίες και οι μειοψηφίες . Το πόρισμα δεν αιτιολογεί για ποιο λόγο δεν υφίστανται σήμερα οι λόγοι που οδήγησαν στην ίδρυση των προς συγχώνευση ή κατάργηση δικαστηρίων, μετά μάλιστα την προηγούμενη γνώμη των αρμόδιων δικαστικών σχηματισμών (Ολομέλειας του Αρείου Πάγου ως προς τα Εφετεία και της Ολομέλειας των οικείων Εφετείων ως προς τα λοιπά Δικαστήρια, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Ν. 1756/1988.) και την μετέπειτα επεξεργασία του σχετικού σχεδίου Π.Δ. από το ΣτΕ.

Περαιτέρω αξίζει να σημειώσουμε ότι στην κατακλείδα του Πορίσματος, καθ' υπέρβαση του έργου της Ομάδας Εργασίας γίνεται αναφορά για μεταφορά δικαστηριακής ύλης σε άλλους παράγοντες και μάλιστα γίνεται και πρόταση κατανομή της (π.χ. έκδοση συναινετικών προσημειώσεων και διαταγών πληρωμής από συμβολαιογράφους). Το ζήτημα αυτό δεν συνδέεται σε καμία περίπτωση με την αναμόρφωση του δικαστικού χάρτη και είναι θέμα του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

- Με βάση την ενημέρωση που είχαμε από τον εκπρόσωπό της Ολομέλειας που μετείχε στην ομάδα αυτή, πρόκειται για σύνθεση των απόψεων των μελών της (πλην αυτών που διατυπώνουν την άποψη τους στο τέλος αυτού, καθώς και των ειδικών ζητημάτων για τα οποία καταγράφονται αποκλίνουσες απόψεις), οι οποίες εν τέλει δεν διατυπώνονται για έκαστο μέλος ξεχωριστά.

- Δίδει την εντύπωση, ότι δεν αντιλαμβάνεται, ότι η διοικητική λειτουργία της χώρας διαφέρει (και πρέπει να διαφέρει) από την απονομή της δικαιοσύνης και δεν μπορεί αυτές να ταυτίζονται και όλα αυτά ενόσω η συντριπτική πλειοψηφία της ομάδας αυτής είναι δικαστές.

- Παραπέμπει αναφορικά με το ζήτημα της παραγωγικότητας των δικαστηρίων σε μελέτες για τα διοικητικά δικαστήρια (!!!!!).

- Ουδεμία αναφορά στο δικηγορικό σώμα και στην ταλαιπωρία των Δικηγόρων αλλά και των πολιτών από τις προτεινόμενες αλλαγές υπάρχει, την οποία δεν προσδοκούσαμε άλλωστε και ενόσω σημαντικό μέρος του

πορίσματος αναφέρεται στην επιβάρυνση και στην υπηρεσιακή εξέλιξη και διάκριση των δικαστών.

- Προτείνει την κατάργηση πέντε δευτεροβάθμιων δικαστικών σχηματισμών με σκεπτικό που σε έκταση δεν ξεπερνά τις δύο σελίδες.
- Αντιφάσκει και ανάμεσα στο ίδιο το περιεχόμενο του, όταν από την

μία αναφέρει για τα Εφετεία, ότι δήθεν είναι πολλά και πρέπει να συγχωνευθούν, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το κοινωνικό σύνολο, η εξυπηρέτηση και η πρόσβαση του πολίτη στην δευτεροβάθμια δικαιοσύνη και από την άλλη αναφέρει στο κεφάλαιο για τα πρωτοδικεία και τα περιφερειακά πρωτοδικεία ότι *« Πλέον θα ονομάζονται Περιφερειακά Δικαστήρια (ή Περιφερειακά Μονομελή Πρωτοδικεία) και με τη μεγαλύτερη υλική αρμοδιότητά τους αφ' ενός θα εξυπηρετούν πληρέστερα τις τοπικές κοινωνίες, αφ' ετέρου θα λειτουργούν «αποσυμφορητικά» σε ορισμένα, μεγάλα κυρίως, Πρωτοδικεία. Όπου σε αυτά λειτουργεί ήδη έδρα Μεταβατικού Πλημμελειοδικείου (ή και μεταβατικού πολιτικού Πρωτοδικείου, όπως συμβαίνει σε ορισμένες νήσους), θα συνεχίσει να λειτουργεί...»*, έχοντας δηλαδή για αυτά (σε αντίθεση με τα Εφετεία) ως βάση και το κριτήριο της εγγύτητας, της πρόσβασης και της εξυπηρέτησης των πολιτών.

Πέραν των ανωτέρω, όμως, αφήνει να εννοηθεί ευθέως ότι ορισμένα Εφετεία ιδρύθηκαν με άλλου είδους σκοπιμότητα και όχι ορθολογιστικά (λ.χ. στην 1η σελίδα του που αναφέρεται *« Από τότε και μετά ανακόπτεται μεν η τάση για τη δημιουργία νέων Πρωτοδικείων, αλλά αρχίζει αυτή της ιδρύσεως νέων Εφετείων, τα οποία μέσα σε διάστημα εικοσαετίας (1992-2012) αυξάνονται από 12 σε 19, σε πλήρη αντίθεση με την πρακτική άλλων ευρωπαϊκών χωρών (Ιταλία, Κροατία, Ολλανδία, Γαλλία κλπ), όπου ακολουθήθηκε κατά βάση η τακτική της συγχωνεύσεως δικαστηρίων....»*, στην 3η και 4η σελίδα του που αναφέρεται *«Όπως προαναφέρθηκε τα*

Εφετεία στην Ελλάδα είναι 19, αριθμός καταφανώς υπερβολικός όχι μόνο με βάση τον ευρωπαϊκό μέσο όρο (π.χ. μόλις τέσσερα έχει η Ολλανδία των 17.500.000 κατοίκων), αλλά και με βάση τα έως πρόσφατα ισχύοντα στη χώρας μας (αφού το 1992 -με πολύ χειρότερο οδικό δίκτυο- ήταν μόλις 12). Η δε αύξηση τους δυστυχώς δεν φαίνεται να έγινε βάσει πληθυσμιακών, γεωγραφικών ή διοικητικών κριτηρίων. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2012, όταν η οριακή οικονομική κατάσταση της χώρας επέβαλε δραστικές συγχωνεύσεις σε όλους σχεδόν τους τομείς της διοικήσεως (σχολεία, εφορίες, νοσοκομεία), δημιουργήθηκαν τέσσερα νέα Εφετεία, τρία εκ των οποίων σε απόσταση μόλις μίας ώρας από τις κεντρικές έδρες και ενώ στις οικείες Περιφέρειες λειτουργούσε ήδη και άλλο Εφετείο. Δεν είναι μάλλον τυχαίο ότι τα τρία «προβληματικότερα» Εφετεία στην έκδοση πολιτικών αποφάσεων είναι προϊόντα διασπάσεων (Ναύπλιο, Κρήτη, Ανατολική Κρήτη), ενώ με εξαίρεση την Κέρκυρα (επίσης πολύ μικρό Εφετείο), όλα τα Εφετεία, που εμφανίζουν καθυστέρηση, έχουν υποστεί σχετικά πρόσφατα τέτοιες διασπάσεις...» και τα ανωτέρω ενόσω για την ίδρυση των ως άνω Εφετείων έχει γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου και ειδικά για το Εφετείο της Καλαμάτας με ουσιαστικά ομόφωνη απόφαση της Ολομελείας (υπήρχε μόνο μία μειοψηφική αντίθετη ψήφος), και έχοντας γνωμοδοτήσει θετικά από το 2004 περί της αναγκαιότητας δημιουργίας αυτοτελούς Εφετείου στην Καλαμάτα το Συμβούλιο Επικρατείας και ενόσω η Ελλάδα, ούτε Ολλανδία είναι, ούτε την γεωμορφολογία της έχει, ούτε φυσικά το οδικό της δίκτυο κλπ.

Δεν πρέπει δε σε σχέση με τα ανωτέρω αναφερόμενα περί της δήθεν αυτής επιχειρηματολογίας να μην παρατηρηθεί, ότι ειδικά για το Εφετείο Καλαμάτας κανένα επιχείρημα δεν ευσταθεί (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι τα αναφερόμενα στο πόρισμα έχουν βάση ως προς τα υπόλοιπα Εφετεία) ήτοι:

α) το Εφετείο Καλαμάτας δεν αναφέρεται ως προβληματικό από την

άποψη της έκδοσης αποφάσεων, ούτε φυσικά πρόκειται περί δικαστηρίου με μειωμένη δικαστική ύλη, όπως και οι κατά καιρούς υπηρετήσαντες δικαστές μπορούν να διαβεβαιώσουν,

β) δεν συγκαταλέγεται (ούτε θα μπορούσε άλλωστε) σε «όλα τα Εφετεία, που εμφανίζουν καθυστέρηση, έχουν υποστεί σχετικά πρόσφατα τέτοιες διασπάσεις..»,

γ) στην περίπτωση του Εφετείου Καλαμάτας δεν ισχύει το αναφερόμενο ότι «Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2012, όταν η οριακή οικονομική κατάσταση της χώρας επέβαλε δραστικές συγχωνεύσεις σε όλους σχεδόν τους τομείς της διοικήσεως (σχολεία, εφορίες, νοσοκομεία), δημιουργήθηκαν τέσσερα νέα Εφετεία, τρία εκ των οποίων σε απόσταση μόλις μίας ώρας από τις κεντρικές έδρες και ενώ στις οικείες Περιφέρειες λειτουργούσε ήδη και άλλο Εφετείο)..» δεδομένου ότι το αυτοτελές Εφετείο Καλαμάτας είχε δημιουργηθεί ήδη από το 2004.

Παραβλέπεται σκόπιμα και δεν γίνεται καμία αναφορά στο εν λόγω πόρισμά των εξής αδιαμφισβήτητων στοιχείων:

1/ Ότι η δημιουργία του αυτοτελούς Εφετείου Καλαμάτας έγινε το έτος 2004, έγινε κατόπιν την με αριθμό 18/2004 σχεδόν ομοφώνου γνωμοδότησεως της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου (μία μόνο μειοψηφούσα άποψη).

2/ Ότι υπήρχε σχετική έγγραφη γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με αριθμό 168/2004.

3/ Ότι ο Νομός Μεσσηνίας είναι ο πολυπληθέστερος Νομός όλης της Περιφέρειας Πελοποννήσου.

4/ Ότι ο Δικηγορικός Σύλλογος Καλαμάτας είναι ο πολυπληθέστερος σε μέλη Δικηγορικός Σύλλογος όλης της Περιφέρειας Πελοποννήσου και από τους μεγαλύτερους στην Ελλάδα.

5/ Ότι ο Νομός Μεσσηνίας, είναι, κατά γενική ομολογία, ο πλέον αναπτυσσόμενος Νομός, όχι μόνο της Πελοποννήσου, αλλά και της

Ελλάδος γενικότερα.

6/ Ότι η πόλη της Καλαμάτας, είναι η μοναδική πόλη στην Περιφέρεια Πελοποννήσου που διαθέτει αεροδρόμιο.

7/ Και το κυριότερο, ότι το Δικαστικό Μέγαρο της Καλαμάτας, όπου στεγάζεται το Εφετείο Καλαμάτας, είναι το πιο σύγχρονο και άνετο Δικαστικό Μέγαρο στην Περιφέρεια Πελοποννήσου, οι υπηρεσίες του Εφετείου Καλαμάτας στεγάζονται με άνεση στο τρίτο όροφο αυτού καθώς και στο μισό όροφο του δευτέρου ορόφου, ενώ επίσης το Δικαστικό Μέγαρο διαθέτει επτά (7) αίθουσες συνεδριάσεων και ήδη το Δικαστικό Μέγαρο Καλαμάτας βρίσκεται σε διαδικασία υλοποίησης της ενεργειακής του αναβάθμισης.

8/ Το αδιαπραγμάτευτο γεγονός, ότι το Εφετείο Καλαμάτας καθ' όλα τα χρόνια της εικοσαετούς μέχρι και σήμερα αυτοτελούς λειτουργίας του έχει αφήσει το θετικό του αποτύπωμα στην κοινωνία της Μεσσηνίας και του Γυθείου, καθιστώντας υπεράνω όλων ευχερή την πρόσβαση των κατοίκων των περιοχών αυτών, στην ίδια την δικαιοσύνη, το οποίο γεγονός δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

Την ως άνω παραδοχή ενστερνίζεται αναντιλέκτως και το σύνολο των δικαστικών λειτουργιών που υπηρέτησαν όλο αυτό το διάστημα, οι δικαστικοί υπάλληλοι που συμβάλλουν καθημερινώς με το έργο και τις υπηρεσίες τους στην εύρυθμη λειτουργία του, καθώς και το ίδιο το δικηγορικό σώμα που δύναται να ασκεί επιμελώς και ευπρεπώς τα καθήκοντά του προς υπεράσπιση των συμφερόντων των εντολέων του.

Κάθε επιχείρημα περί του αντιθέτου που μόνο αλλότρια συμφέροντα και έτερες σκοπιμότητες θα μπορούσε να εξυπηρετεί, καθίσταται έωλο δίχως να δύναται να ευσταθεί δεδομένων των ίδιων των αριθμών που ουδείς θα μπορούσε να αμφισβητήσει

Πώς, λοιπόν, προτείνεται η συγχώνευση του και ενώ η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου εν έτει 2004 γνωμοδοτεί ουσιαστικά ομόφωνα υπέρ της

ίδρυσης του και οι λόγοι που αναφέρονται σε αυτήν εξακολουθούν να υπάρχουν ;

Και ενώ τίποτα από τα παραπάνω δεν ισχύει για το Εφετείο Καλαμάτας, με μόνο επιχείρημα, ότι στην Περιφέρεια Πελοποννήσου, όπως και στις λοιπές αναφερόμενες, υπάρχουν δύο Εφετεία, προτείνεται η κατάργηση του ενός δια της συγχωνεύσεως, χωρίς βέβαια να προσδιορίζεται έδρα, παρά μόνο αναφέρονται αφαιρετικά και γενικόλογα κριτήρια.

Όλη την ανωτέρω πενιχρή, σκοπούμενη και αβάσιμη αιτιολόγηση (όπως και τα λοιπά αναφερόμενα περί δήθεν παραγωγικού δικαστηρίου με πάνω από 20 δικαστές κλπ, περί δήθεν ενότητας της νομολογίας, αλλά και για την διοικητική διαίρεση της χώρας), καταρρίπτονται πλήρως με τις δίκαιες, πάγιες και βασισμένες στην πραγματικότητα της Μεσσηνίας θέσεις και επιχειρήματα μας, αλλά και τα στατιστικά, πληθυσμιακά και γεωγραφικά δεδομένα.

Το Εφετείο Καλαμάτας, το Πρωτοδικείο Κυπαρισσίας, το Πρωτοδικείο Γυθείου, το Ειρηνοδικείο Πύλου, το Ειρηνοδικείο Πλαταμώνος, του Ειρηνοδικείου Γυθείου και του Ειρηνοδικείου Νεαπόλεως Βοιών, σε όλα τα χρόνια αυτοτελούς λειτουργίας τους μόνο θετικό πρόσημο εμφανίζουν, καθώς έχουν συνδράμει τα μέγιστα στην απρόσκοπτη και ταχεία απονομή της Δικαιοσύνης, που πρέπει να αποτελεί το πρώτιστο μέλημα του αρμόδιου Υπουργείου, ενώ ταυτόχρονα εξυπηρετούν το θεμελιώδες δικαίωμα των πολιτών της Μεσσηνίας και της περιφέρειας του Πρωτοδικείου Γυθείου, για πρόσβαση στην Δικαιοσύνη, βασικό στοιχείο του Κράτους Δικαίου, που κάθε δίκαιο Κράτος οφείλει να υπηρετεί και επίσης συνδράμουν στην οικονομική ζωή του τόπου και των επιχειρήσεων.

Το ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ σε κάθε μέλος μας Δικηγόρο Καλαμάτας, που δύναται να ασκεί καθημερινώς το λειτούργημά του με αξιοπρέπεια λόγω

της εύρυθμης λειτουργίας του Εφετείου καθ' όλα τα είκοσι (20) χρόνια αυτοτελούς λειτουργίας του.

ΤΟ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ στους αγώνες που έδωσαν οι Δικηγόροι για την ίδρυση του μόνιμου Εφετείου Καλαμάτας, καθώς και στις επόμενες γενιές των Δικηγόρων.

Το εν λόγω ζήτημα είναι θέμα μείζονος σημασίας και ζωτικό, αφορά όλους τους Μεσσήνιους, ανεξαιρέτως, καθώς και τους κατοίκους της Περιφέρειας του Γυθείου.

Για τους λόγους αυτούς ο Δικηγορικός Σύλλογος Καλαμάτας θα καλέσει όλους τους φορείς και τους πολιτικούς παράγοντες του νομού μας να αναλάβουν τις ευθύνες τους και ξεκάθαρη θέση και δράση.

Προς τούτο και πέραν των λοιπών ενεργειών που έχουν προγραμματιστεί, τις επόμενες ημέρες από τον Δικηγορικό Σύλλογο Καλαμάτας, θα γίνει άμεσα ενημέρωση όλων των θεσμικών και κοινωνικών φορέων και βουλευτών του νομού μας, του Περιφερειάρχη και των Δημάρχων του νομού **και ταυτόχρονα ο Δικηγορικός Σύλλογος Καλαμάτας καλεί όλους τους φορείς και τους πολιτικούς παράγοντες του Νομού μας να αναλάβουν τις ευθύνες τους για ξεκάθαρη θέση και δράση.**

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Καλαμάτας, πράττει και θα πράξει με βάση την συνείδηση του, **όχι μόνο ότι είναι δυνατόν, αλλά και πέρα από τις δυνατότητες του μέχρι πέρατος,** ώστε να μην συντελεσθεί αυτή η αδικία και να μην επιστρέψουμε πολλά χρόνια πίσω, που κανένα όφελος δεν έχει για την ίδια την δικαιοσύνη και πρέπει το ίδιο να πράξουν και όλοι οι πολιτικοί παράγοντες του νομού μας, ώστε η Μεσσηνία να μην είναι (και αυτή ή μόνο αυτή) το εξιλαστήριο θύμα αυτής της παρωδίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
(ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ)

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ)